

Ένας μικροβιολόγος - ανοσολόγος έγραψε ένα κείμενο αρκετά διασκεδαστικό και ενδιαφέρον ώστε να μπω στον κόπο να παραθέσω εδώ μια περίληψη. Στην εξομολόγησή του ο Κασρά Χασσάνι περιγράφει «*την πορεία του προς την, βασισμένη στην τεκμηρίωση, ελευθερία, μετά από χρόνια παγίδευσης σε ένα βρόχο "σκεπτικισμού"*
» και πως πέρασε διάφορες φάσεις από την άγνοια, στην άρνηση, στον σκεπτικισμό και τελικά στην αποδοχή.

Η πρώτη φάση ήταν η «**έχουμε μεγαλύτερα προβλήματα**». Όντας μανιώδης της βιολογίας και της οικολογίας από μικρός, καλλιέργησε έντονα τις περιβαλλοντικές του ανησυχίες, ειδικά επειδή στη χώρα γέννησής του, το Ιράν, η ρύπανση του περιβάλλοντος και η ερημοποίηση είναι ανεξέλεγκτη. Όταν άκουσε για πρώτη φορά για την κλιματική αλλαγή σκέφτηκε ότι δεν θα μπορούσε να κάνει πολλά πράγματα και ότι θα τον αποσπούσε από άλλα πιο άμεσα ζητήματα όπως η φτώχεια, η παιδική θνησιμότητα, οι πόλεμοι κ.ά.

Αυτή η φάση μετατράπηκε σιγά-σιγά στην επόμενη που ήταν η «**είναι όλα μια συνομωσία**
». Έχοντας λατρέψει τη λογοτεχνία της επιστημονικής φαντασίας ως έφηβος, δε δυσκολεύτηκε να ακολουθήσει τη άποψη των συνήθων συνομωσιολόγων. Άλλωστε έχουν

αρκετή δόση επιστημονικοφάνειας με παραπομπές, πίνακες, γραφικά και επιχειρηματολογία για να υποστηρίζουν ότι τα μέσα ενημέρωσης υπερθεματίζουν γύρω από την υπερθέρμανση του πλανήτη για να μας τρομοκρατούν και να μας κάνουν να αισθανόμαστε ενοχή και μόνο που είμαστε ανθρώπινα όντα.

Έπειτα το γύρισε στη φάση «**ΟΚ, μπορεί να συμβαίνει, αλλά ποιος ξέρει αν είναι δικό μας λάθος** ». Αυτό συνέβη επειδή, καθώς περνούσε ο καιρός, είχε εκτεθεί σε όλο και περισσότερα στοιχεία για την αλλαγή του κλίματος που δεν μπορούσε πλέον να το αρνηθεί. Τα επιχειρήματα είναι εκατοντάδες του τύπου «Είναι ο ήλιος!» ή «Δεν μπορούμε να εμπιστευόμαστε τις μετρήσεις» ή "'Εχει ξανασυμβεί! Είναι φυσιολογικό!" και ούτω καθεξής. Μερικές μελέτες ισχυρίζονται ότι οι άνθρωποι που πιστεύουν μια θεωρία συνωμοσίας συχνά τείνουν να πιστεύουν και σε άλλες ακόμα κι αν έρχονται σε αντίθεση μεταξύ τους. Έτσι κι ο ίδιος επί χρόνια υποστηρίζει διάφορες θεωρίες συνομωσίας και σε άλλα ζητήματα όπως βιολογίας, υγείας, εξέλιξης των ειδών, ανοσολογίας και γενετικής μηχανικής.

Ξεπερνώντας τη φάση της συνομωσιολογίας προσάρμοσε τη στρατηγική άρνησης στη φάση «**Δεν είναι τόσο σημαντικό**». Η ελλιπής πληροφόρηση δεν τον άφησε να δει την επίδραση που έχει η αλλαγή του κλίματος στο περιβάλλον. Εξακολούθησε να θεωρεί άλλα πλανητικά ζητήματα πιο σημαντικά. *«Δεν μπορούσα να δω ότι οι ενέργειες για τα πιεστικά περιβαλλοντικά προβλήματα της ενέργειας, του νερού, της ρύπανσης, της βιωσιμότητας, ήταν στην πραγματικότητα σε αρμονία με τις ενέργειες που απαιτούνται για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής* ».

Τέλος σύρθηκε στη φάση «**Ίσως να είμαι ένας αρνητής**». Κανένα επιχείρημα δεν μπορούσε να τον πείσει κατηγορηματικά ως επιστήμονα ότι οι άνθρωποι έχουν μερίδιο ευθύνης για την κλιματική αλλαγή. Το πλήθος των αποδεικτικών στοιχείων και οι εντυπωσιακές αποκαλύψεις αντί να τον εκπλήσσουν απλά τον έκαναν να κλείνει περισσότερο τα αυτιά. Όπως λέει χαρακτηριστικά, δεν είναι περίεργο, για παράδειγμα υπάρχουν ακόμα επιστήμονες που υποστηρίζουν ότι η γη είναι επίπεδη.

Τι συνέβη όμως μετά, ποιά ήταν η αποκάλυψη; Πως μπήκε στη φάση «**πτώ σης του τείχους της συνομωσίας** »; Για να μπορεί να υπερασπίζεται την άρνησή του για την κλιματική αλλαγή άρχισε να διαβάζει και να μελετά σε βάθος τα ζητήματα πάνω στα οποία διαισθανόταν ότι έχει αδυναμίες, για τη φυσική, τη χημεία, τη βιολογία, την οικονομία και την πολιτική της αλλαγής του κλίματος.

«Κάθε μύθος στο κεφάλι μου έσκασε .Έμαθα ότι οι κοσμικές ακτίνες δεν μπορούν να εξηγήσουν τα τρέχοντα πρότυπα της κλιματικής αλλαγής, ότι οι χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος χώρες και οι εύθραυστες οικονομίες τους είναι στην πραγματικότητα πιο ευάλωτες στην κλιματική αλλαγή..., ότι η κλιματική αλλαγή θα μπορούσε να επιταχύνει την ερημοποίηση και, τέλος, ότι η ώθηση για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τη βιώσιμη ανάπτυξη είναι σε αρμονία με την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής...Όλα απέκτησαν ένα νόημα και δεν είχα πια την ανάγκη να πιστεύω ότι μια Τεράστια Διαβολική Εταιρεία κρύβει την αλήθεια για να προωθήσει τη μυστική της ατζέντα»

.

Επίλογος: «*Κανένας άνθρωπος δεν είναι ελεύθερος από προκαταλήψεις. Υπάρχουν πάντα κοινωνικές, πολιτικές, ακόμη και προσωπικές περιστάσεις που μπορούν να κάνουν άκαμπτη μια ιδέα ή μια πεποίθηση στο μυαλό κάποιου. Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια να εντοπίσουμε τις προκαταλήψεις μας και να απαλλαγούμε από αυτές, ή τουλάχιστον να έχουμε τη συνείδηση ότι τις έχουμε. Αλλά είναι σίγουρο ότι αξίζει τον κόπο* ».

Ο **Kasra Hassani** είναι πρώην ερευνητής παρασιτολογίας και ανοσολογίας της Ιατρικής Σχολής του Ανόβερου. Σήμερα σπουδάζει Δημόσια Υγεία στο Πανεπιστήμιο της Βρετανικής Κολομβίας στον Καναδά.

Το πλήρες άρθρο **εδώ** .

Αρ.Π.